

SABADELLENCES

Nati Ayala

Joan Cuscó

Nati Ayala ha exposat la seva recent obra a la Galeria Fidel Balaguer, de Matadepera.

L'obra d'aquesta artista sempre té interès i desperta una justificada atracció. En aquesta mostra s'hi renoven ambdós conceptes a bastament.

En el *Perfil* de fa uns anys, deu per ser exactes, en el llibre *Més ceballuts*, deia d'ella que havia "sortit del marc de *Las Meninas*, que ella tenia una ànima gran, que va pel camí de la vida i de l'art, de puntetes, sense pressa ni sense fressa... Que la seva obra, de color de terra, té lirisme i musicalitat cèliques..."

Retrec aquestes pinzellades perquè en aquesta nova exposició aporta un tema musical; en ella apareix o bé s'instueix el violí, aquest instrument del qual Itàlia és la seva pàtria. Els primers instruments autèntics van fabricar-se a Itàlia i italians foren les grans famílies de violers (són cèlebres entre altres els Amari, els Guarneri i els Stradivarius) ràcies als quals el violí va assolir uns insuperable perfecció.

El dia de la inauguració d'aquesta mostra va actuar un jove quartet de corda el qual harmonitzà amb els quadres exposats. Una agradable vetllada, doblement artística.

Els que hem seguit la rajectòria d'aquesta artista sabadellenca, llicenciada en Pintura a la Facultat de Belles Arts de la UB, doctorant-se entre 1987 i 1990, és un goig retrobar-se amb la seva obra, la qual té un segell inconfusible. Té lirisme i musicalitat, ens repetim i no crec que desafinem en afirmar-nos-hi. Dic jo...

Caricatura d'Emili Hierro.
Del llibre *Més Ceballuts* 1992.

